

Területi Szakmatámogatási Rendszer
Pest és Nógrád Vármegye

HÍRLEVÉL

KÖSZÖNTŐ • TÚLTERHELTSÉG VS. JELENLÉT • SZAKMAI CIKK •
ÖLELJÜNK MINDEN NAP! • SZAKMAI SZABÁLYZÓK,
JOGSZABÁLYMÓDOSÍTÁSOK • SZAKMAI BESZÁMOLÓ • AJÁNLÓ

Területi Szakmatámogatási Rendszer

KÖSZÖNTŐ

„Kár, hogy elfelejtettünk várni! Kár, hogy ma minden azonnal kell! Rohanva, kapkodva élünk, mintha állandóan attól félnénk, hogy lemaradunk valamiről. Kapkodva ismerkedünk, és kapkodva szeretünk. Őrült tempót diktálunk magunknak és egymásnak is. 10 perc alatt elkészíthető vacsorák mellé, ma 10 perc alatt megélhető kapcsolatok dukálnak. Rapid randikon villámsebessen döntünk, kell-e a másik. Derüljön ki! Itt. Most. Azonnal.

Pedig várni jó! Várni és közben felépíteni magunkban valamit, ami pont a várakozástól, a lassú előrehaladástól válik értéké. A siettetés értéktelenít, mert nincs idő érzelmi kapcsolat kiépíteni. Nincs idő múltat teremteni. Valami csak akkor lehet igazán a miénk, ha lassan, fokozatosan érjük el, ha lassan, fokozatosan kerülünk hozzá közel. Minden nap egy kicsit közelebb. A nagy dolgokat nem instant módon kapjuk. Az értékre várni kell.”

(Orvos-Tóth Noémi)

Szeretettel köszöntjük Pest és Nógrád vármegye Területi Szakmatámogatási Rendszere hírlevelének olvasóit! Kívánjuk, hogy a sietség közepette beköszönő karácsonyi ünnepek lehetőséget adjanak, hogy újra legyen idő magunkra és a másokra. Családra és barátokra. Regenerálódásra és testi-lelki feltöltődésre.

Decemberi hírlevelünkkel kívánunk valamennyi szociális és gyermekvédelmi ágazatban dolgozó kollégának áldott, békés Karácsonyt és boldog új évet tele örömmel, egészséggel és szeretettel!

MIT TEGYÜNK, HOGY CSAK A CSILLAGSZÓRÓK ÉGJENEK KI?

Az ünnepek alatti megnövekedett érzelmi és fizikai terhek

Az ünnepi időszak különösen megterhelő a szociális ellátásban dolgozók számára. Miközben mindenki más az ünnepekre készül a családban, ők gyakran megnövekedett elvárásokkal szembesülnek, hiszen a kliensek fizikai, anyagi, érzelmi állapota is megváltozhat az év végéhez közeledve.

Az ünnepek alatt a megszokottnál több feladat hárulhat az ellátókra, például az ünnepi programok és tevékenységek megszervezése, a környezet díszítése, az ünnepi hangulat megteremtése, az ünnepi étkezések előkészítése vagy támogatása nem csak az intézményben, hanem a saját otthonukban is. Ezek a pluszfeladatok gyakran túlterheltséghez vezetnek, különösen, ha a napi alapfeladatokkal együtt kell elvégezni őket.

Ezen felül nem hagyható figyelmen kívül, hogy a segítő szakmában tevékenykedőkre nagy lelki hatással vannak a kliensek érzelmi krízisei, mint a magány, hiszen azok, akiknek nincs családjuk vagy akikkel a kapcsolatuk megszakadt, az ünnepek közeledtével fokozottan szenvedhetnek. Hatással lehet az ellátókra a gondozottak szorongása is, mert

az ünnepi változások, például a szokatlan programok és új emberek jelenléte, különösen a demens betegek számára okozhatnak stresszt. A gondozók gyakran magukra veszik az ellátottak érzelmi állapotait, és úgy érzik, kötelességük mindent megtenni azért, hogy jobbá, szebbé, érzelmedúsabbá tegyék az ünnepeiket. Ez azonban érzelmileg kimerítő lehet, ha nem kapnak elegendő támogatást vagy időt a saját lelki regenerálásukra.

Az ünnepek alatti túlterheltség a kiégés klasszikus jeleihez vezethet

- Folyamatos fáradtság, még pihenés után is.
- Az empátia csökkenése, amely megnehezíti a gondozottak szükségleteire való odafigyelést.
- Az ünnepi időszak élvezetének elvesztése, ami sok gondozónál büntudatot eredményezhet.

Miért fontos erről beszélni?

A különböző munkakörökben dolgozók nélkülözhetetlenek a szociális ellátórendszer működésében, különösen az ünnepek alatt.

Ahhoz, hogy képesek legyenek másokat támogatni, elengedhetetlen, hogy ők maguk is megfelelő figyelmet kapjanak. A kiégés nemcsak az ő egészségüket veszélyezteti, hanem közvetve a kliensek jólétét is.

Hogyan csökkenthető a túlterheltség és a kiégés veszélye?

Számtalan technika elsajátítható, de, ha azok nem váltak készséggé, akkor a fenti megjelenési formák jelentkezhetnek a munkavállaló életében.

Az öngondoskodás jelentősége

Az öngondoskodás az a képesség, hogy valaki felismeri saját szükségleteit, és aktívan tesz ezek kielégítéséért. Ez különösen fontos a segítő-szakmában, ahol a munkavégzés folyamatosan mások jólétét helyezi előtérbe.

Miért nehéz?

Mert nagyon gyakori jelenség a bűntudat. Sok gondozó úgy érzi, hogy saját szükségleteit háttérbe kell szorítania a kliensek érdekében. Ugyanilyen sokszor van jelen az időhiány. Általában a munkarend miatt nehéz időt találni a regenerálódásra. És amiért szintén részben a szociális szférában dolgozók tehetők felelőssé, azok a kulturális elvárások. Ugyanis gyakran a szakmában dolgozók "hivatásként" azonosítják munkájukat, ami fokozott áldozatvállalási elvárást sugall.

Mit tehetnek a dolgozók?

Napi rutinba illeszthető apróságokat. Rövid séták a munkahely körül, vagy öt perces meditáció, csendesség, elmélkedés, imádkozás, légzőgyakorlatok. Egy csésze tea vagy kávé elfogyasztása tudatos jelenléttel.

Figyelhetnek saját testi egészségükre, a rendszeres étkezésre és hidratálásra még a legzsúfoltabb napokon is. Ha nincs idő sportolni, akár munka közben végzett nyújtógyakorlatok is segíthetnek.

Másik fontos öngondoskodási terület a lelki egészség megőrzése. Az ünnep közeledtével, a fokozott terhelés mellett is figyelmet kell fordítani a töltökezésre. Ima vagy rövid spirituális gyakorlatok azoknak, akik vallásosak, kedvenc zene hallgatása, relaxáció pedig mindenkinek. A legnehezebb minden szociális ellátásban dolgozó számára a határok meghúzása. "Nem" mondása olyan kérésekre, amelyek túlzottan megterhelőek, ha azok nem közvetlenül kapcsolódnak a munkaköri feladatokhoz. Idő tervezése, lefoglalása a családdal, barátokkal, vagy egyéni pihenésre.

Belső kommunikáció a szociális szférában

A belső kommunikáció a munkatársak és a vezetőség közötti információáramlásra, valamint az együttműködés elősegítésére irányul. Ez különösen fontos stresszes időszakokban, mint például az ünnepek alatt.

Lehet fejleszteni?

Igen, lehet fejleszteni. Nagy segítséget jelent, ha sikerül a nyitott és tiszteletteljes légkör kialakítása. A másik megoldás a vezetők elérhetőségének biztosítása (pl. heti megbeszélések, ahol a dolgozók szabadon elmondhatják nehézségeiket). Fejleszthető az érzések és problémák kimondása ítélezésmentesen. Másik eszköz lehet az információáramlás javítása. Aktuálisan a világos és időben történő tájékoztatás a karácsonyi programokról és elvárásokról, valamint a dolgozók bevonása a döntéshozatalba, például az ünnepi feladatok elosztásában.

Mindig van teendő a pozitív visszajelzés kultúrájának fejlesztésében, megőrzésében. A vezető által minden egyes munkatárs munkájának elismerése, akár egy rövid, személyre szabott köszönet formájában, ami megvalósítható például egy e-mail vagy rövid találkozó formájában, ahol a vezető összefoglalja, mit értekel az adott dolgozó munkájában. Nem az ünnepi készület közepén, de az elkövetkező esztendőben (ha még nem működik) lehetőség a támogató struktúrák kiépítése. Kialakíthatók mentorprogramok, amiben a tapasztalt kollégák segíthetnek az újabb dolgozóknak. Alkalmazható a krízisintervenció, melynek során egy-egy érzelmileg megterhelő eset után lehetőség van megbeszélni az eseményt.

Mit adhat mindez?

Fenntartható vele az empátia, a dolgozók kevésbé érzik magukat egyedül a terheikkel. Növelhető a motiváció, mivel a rendszeres visszajelzések és az elismerés erősítik a munkakedvet és erősíti a közösséget és a közösséghez tartozás érzését. A munkatársak összetartozását erősítő kommunikáció enyhítheti az ünnepi időszak magányát. Segíthetnek abban, hogy a dolgozók ne csak túléljék az ünnepi időszakot, hanem meg is találják benne a szépséget, és erőt merítsenek belőle.

Az ünnep lényege: a jelenlét

A szakemberek számára az ünnep valódi ajándéka az lehet, ha felismerik, nem a tökéletesség a cél, hanem a szeretetteljes jelenlét, akár klienseik körében, akár a családjukban. Ez az egyszerű, őszinte szeretet teszi lehetővé, hogy ők maguk is megélhessék az ünnep örömét, átérezzék, hogy munkájuk és életük Isten dicsőségét és embertársaikat szolgálja.

MÁR ÖNELLÁTÓ...MÉG NEM ÖNELLÁTÓ

Balatoni Ágnes hajléktalanellátás területi munkacsoportvezető szakmai cikke

A legtöbb szociális intézmény igénybevételéhez elengedhetetlen, hogy a szolgáltatást nyújtó kereteket határozzon meg annak érdekében, hogy az ellátott az igénybevétele során saját maga és társai számára is a biztonságos szolgáltatásnyújtásban részesüljön. Így van ez az hajléktalanellátásban, a nappali melegedők és éjjeli menedékhelyek tekintetében is.

A Szociális Törvény éjjeli menedékhelyet érintő definíciója alapján az éjjeli menedékhely olyan ellátási forma, amely a hét minden napján legalább (!) 18.00-08.00 óra között nyitva áll az önellátásra és a közösségi együttélés szabályainak betartására képes hajléktalan személyek előtt, biztosítva éjszakai pihenésüket.

84. § (1) Az éjjeli menedékhely az önellátásra és a közösségi együttélés szabályainak betartására képes hajléktalan személyek éjszakai pihenését, valamint krízishelyzetben éjszakai szállás biztosítását lehetővé tevő szolgáltatás.

Törekedni kell tehát arra, hogy a szolgáltatás igénybevételekor arra alkalmas állapotban legyen az igénybe vevő. Ez azt jelenti, hogy amennyiben bármilyen tudatmódosító befolyása alatt van, akkor is képes legyen önállóan vagy segítséggel lefeküdni és pihenni.

De mit jelent az önellátási képesség?

Mondhatni minden embernek mást jelent. Mint ahogy az alma is mást jelent Hófehérkének, mást Tell Vilmosnak, és mást Steve Jobsnak.

Minden relatív nézőpont kérdése. A magyar szociális jogrendszer nem fogalmaz világosan azzal kapcsolatban mi minősül " önellátásra nem képes " vagy önellátásra képtelen élethelyzetnek vagy állapotnak, ugyanis szociális jogrendünk egész egyszerűen "elavult". Sok országban tágabb a definíciója az "önellátásra nem képes " állapotnak, élethelyzetnek a jogi megfogalmazás szempontjából is.

Egy szakmai konferencián feltettük a kérdést a résztvevőknek, mit gondolnak, ki az önellátó személy. Az alábbiakban egy pár mondatot emelek ki az írásokból:

- „önellátó az, aki szobatiszta, fennjáró, étkezésre , beilleszkedésre , alkalmazkodásra képes”
- „fizikai szükségleteit önállóan ki tudja elégíteni”

- „feladatainkhoz adottak a feltételek”
- „járásképes, ellátja önmagát”
- „segédeszközzel legalább a wc-re el tud menni”
- „teljesen el tudja látni magát, önmagáról gondoskodni tudó”
- „önellátó az a személy, aki önállóan fel tudja venni a zokniját”
- „belátási és egészségi állapota lehetővé teszi a mindennapokban a működését”

Ezen túlmenően az egyes társszakmáknak is mást és mást jelent az önellátás. Mást jelent a kórháznak, hiszen az adott hajléktalan személy a kezelést követően MÁR önellátó, míg a hajléktalanellátás szempontjából MÉG nem önellátó. És itt kezdődnek a gondok...

Ugyanígy más jelent a mentőszolgálat munkatársainak az önellátási képesség, és mást egy hajléktalanellátó intézményben dolgozó szociális munkatársnak.

Még a mesterséges intelligencia is mást és mást fogalmaz meg az együttműködő szervezetek vonatkozásában arról, kit tekinthetünk önellátónak.

„Az ”önellátó” kifejezés azt jelenti, hogy valaki képes gondoskodni saját magáról, beleértve az alapvető szükségleteit, mint az étkezés, tisztálkodás és az egészségügyi ellátás. A mentősök szempontjából az önellátó személy olyan, akinek nincs szüksége folyamatos egészségügyi felügyeletre. Az utcai szociális munkások szempontjából az önellátás azt jelenti, hogy az illető képes a mindennapi életvitelét önállóan folytatni, bár lehet, hogy bizonyos szociális vagy gazdasági támogatásra szorul.”

Az eltérő fogalommagyarázat, az eltérő működési rendszer számtalan konfliktus forrása. Nap, mint nap tapasztaljuk, hogy a szervezetek közötti nézeteltéré-

sek szinte kivétel nélkül abból fakadnak, hogy valamely szervezet szerint MÁR, valamely szervezet szerint MÉG NEM önellátó az adott rászoruló.

Ezen tapasztalás mentén fogtunk össze a mentőszolgálat vezetőjével, és egy merészet gondolva, hosszas szakmai dilemmát követően, közösen megalkottunk egy egyszerű és objektív mérőskálát, ha már „egy csónakban evezünk”.

Célunk egy gyors, egyszerűen alkalmazható módszer, melynek használatával a közterületen, vagy a kórházi kezelést követően az ügyfél/beteg/rászoruló állapotáról információkat nyerhetünk, valamint az ellátás szükségességéről, irányáról dönthetnek a résztvevők.

A megvalósítandó feladat, hogy a közterületen fellelt rászoruló/ beteg személy ne kerüljön feleslegesen sem az egészségügyi ellátásba, de a szociális intézményeknek se kelljen újra mentőt hívni, ha az odaszállított hajléktalan ember mégsem olyan fokban önellátó, mint ahogy ezt a mentőszolgálat munkatársai megítélték, - a saját szemszögükből tekintve. Kiindulási elvünk az volt, hogy az éjjeli menedékhelyek kit láthatnak el, kit tudnak ellátni, mi tartozik kompetencia körükbe.

Az éjjeli menedékhely igénybevételének vonatkozásában önellátónak tekintettük, aki testi és fizikai szükségleteit önállóan kielégíteni képes, segítség nélkül képes tisztálkodni, étkezni.

Az önellátási képességre vonatkozó nagyon egyszerű tényeket vettük alapul, melyek az aktuális fizikai, mentális állapotra vonatkoznak.

- Megállapodtunk abban, hogy első és legfontosabb annak tisztázása, hogy az adott személy képes-e térben és időben tájékozódni, tudja milyen nap, van, hol vagyunk, ki ő és mikor született.
- A másik fontos a fizikai állapot, azaz hogy meg tud-e tenni önállóan, összeesés nélkül 5-6 lépést, fel tud-e menni esetlegesen pár lépcsőfokot.

Ezek olyan alap dolgok, amelyek már megmutatják, hogy az önellátása sérült-e az egyénnek, illetve van-e esetleg egészségügyi ellátásra szüksége bármilyen történés miatt.

- Mindemellett természetesen az ittasság is kérdés, hiszen amennyiben erősen ittas személyről van szó, úgy a legtöbb hajléktalanellátó intézmény nem tudja fogadni.

Így alakult ki a **LADIK**, mint egy gyorsan megjegyezhető és gyors állapotfelmérésre alkalmas objektív módszer.

Ez egy olyan objektív skála, vizsgálati módszer, ami mankó lehet mind a mentősöknek, mind az utcán dolgozó, mind az intézményekben dolgozók számára, hogy kit is tekinthetünk önellátónak.

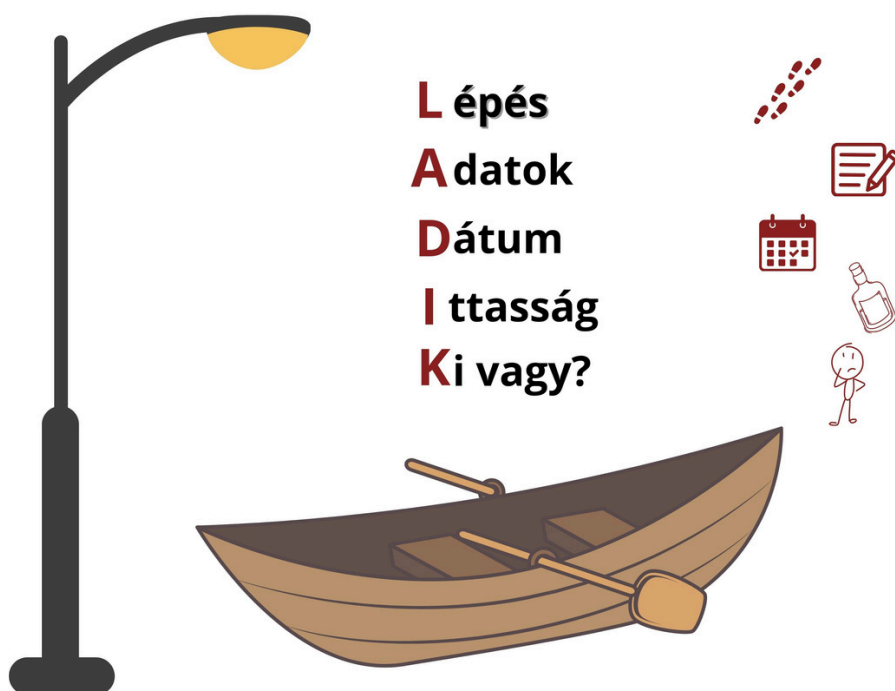
Sok esetben nem lehet feketén fehéren minden egyes állítást kiragadva mérlegelni. Indokolt a megfogalmazott egyes lépéseket mindig összességében nézni, és így egyénre szabottan szükséges megítélni a helyszínen a szükségszerű ellátás irányát.

Összegezve:

Ha 5-6 lépést önállóan képes megtenni az ügyfél elesés nélkül, meg tudja mondani nevét, születési idejét, tudja milyen nap van, és az ittasság foka nem akadályozza őt az elhelyezésben, akkor önellátónak kell tekintenünk, és szociális intézményben elhelyezhető.

További tervek:

Egyelőre pilot módszerrel bevezetésre kerül saját megyénkben a LADIK, erről egy tapasztalati összefoglalót írunk, amit az NSZI-vel megosztunk, későbbi lehetséges felhasználás céljából.

AZ ÖLELÉSRŐL

Az ölelés a világon az egyik legfontosabb és legerőteljesebb érzelm kifejezési mód, amit megannyi hétköznapi szituációban és ünneplésre okot adó események alkalmával is előszeretettel gyakorlunk.

Öleljünk minden nap!

A szeretet, törődés és gondoskodás kifejezésének univerzális módja az egyik legerősebb örömforrás, ráadásul oda-vissza hat. Az ölelés kétirányú dolog, vagyis nemcsak az töltökezik belőle, aki kapja, de az is, aki adja. Így a magunk, és mások napját is megszépíthetjük. Különösen igaz ez a segítő szakmában, ahol számos nehézséggel találkozhatja szembe magát a szakember, de az ellátott is. Habár az ölelés bensőséges érzetet kelt, nemcsak a szeretteink irányába gyakorolhatjuk. Hiszen néha az képes megadni a legnagyobb erőt, ha egy segítségre szorulóknak, vagy egy magányos személynek okozunk örömet a szívből jövő mozdulattal.

Pozitív hatások

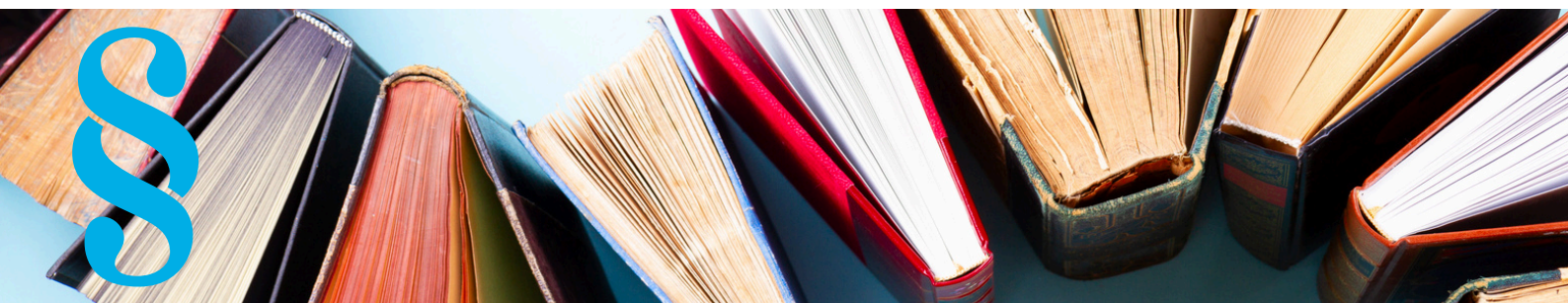
„Napi 4 ölelésre van szükség a túléléshez, napi 8 ölelés kell a jólléthez, és napi 12 ölelés segíti elő a fejlődést” – legalábbis Virginia Satir pszichoterapeuta szerint, akinek állítását már tudományos tények is alátámasztják. És valóban, az ölelés hihetetlenül sok pozitív hatással bír, és nemcsak lelki és mentálisan, de a fizikai egészséget tekintve is. Sokan küzdenek azzal, hogy ők maguk, vagy a környezetükben élők nehezen fejezik ki érzelmeiket, emiatt az érintés és ölelés kikopik az életükből, vannak azonban, akik azért kénytelenek lemondani

az egyik legszebb érzelm kifejező megnyilvánulásról, mert magányosak. Pedig ölelésre – ami gyakran mindennél jobb és hatásosabb kommunikációs eszköz -, tényleg mindenkinek szüksége lenne, például ezért:

- hormonokat (oxitocin, dopamin) szabadít fel, melyek növelik a boldogságérzetet
- csökken a stressz a fizikai kontaktusnak köszönhetően
- enyhül a szorongás, a félelemérzet
- nő az önbizalom, az önbecsülés, fokozódik a bizalom és a biztonságérzet
- erősödik az immunrendszer
- jobb lesz a közérzet, mérséklődik a rosszkedvet
- pozitív érzések jelennek meg
- ellazít, olyannyira, hogy a kutatások szerint, még a vérnyomást is csökkenti
- megnyugtatja az idegrendszert
- megtanít adni és kapni.

Az ölelés tehát univerzális eszköz, sőt még annál is több! Ha tehetjük, gyakoroljuk minél többet, és figyeljük meg, hogyan változik a kedélyünk, és a környezetünkben lévők viszonyulása. Végezetül álljon itt Hugo Ball író és költő megkapó gondolata:

„Egy ölelés ideális ajándék. Mindenkire illik a mérete, és senki sem ellenzi, ha továbbadják.”

- **Döntési lista a pályázati úton finanszírozott fejlesztő foglalkoztatást végző Fenntartók 2024. évi minimálbér és garantált bérminimum II. ütemű kompenzációja vonatkozásában**

Dr. Kósa Ádám államtitkár úr meghozta döntését fejlesztő foglalkoztatás 2024. évi minimálbér és a garantált bérminimum II. ütemű kompenzációjára vonatkozóan, melynek eredményét a mellékelt táblázat tartalmazza.

Bővebb információ elérhető [itt](#).

- **Döntés a fejlesztő foglalkoztatás 2024. évi feladatmutató csökkentésére vonatkozóan**

Dr. Tóth Tibor főigazgató úr meghozta döntését – a Tkr. 12. § (3) bekezdésének a) és b) pontjára hivatkozással -, melynek eredményét a mellékelt táblázat tartalmazza.

A döntési lista elérhető [itt](#).

- **Ágazatközi együttműködési minta dokumentum a pszichiátriai és szenvedélybetegek nappali ellátásához**

A pszichiátriai betegek és a szenvedélybetegek nappali ellátása működésének feltételei 2024. július 9-étől szigorodtak a szolgáltatás szakmai minőségének emelése céljából. A pszichiátriai betegek

nappali ellátását és a szenvedélybetegek nappali ellátását nyújtó engedélyes fenntartójának – a közösségi ellátásokhoz hasonlóan – együttműködési megállapodást kell kötnie a területileg illetékes pszichiátriai vagy addiktológiai gondozóval.

Az egészségügyi szolgáltatók/intézmények és a szociális ellátást biztosító intézmények fenti kötelezettség teljesítése érdekében történő együttműködésének elősegítése céljából Dr. Takács Péter egészségügyi területért felelős államtitkár és Fülöp Attila gondoskodáspolitikát felelős államtitkár aláírásával került kiadásra az együttműködési megállapodások mintája.

A dokumentumok megtalálhatók [itt](#).

- **Elkészült a Szakmatámogatási füzetek – Hatékony módszerek a pszichiátriai szociális szolgáltatásokban című kiadvány**

A Területi Szakmatámogatási Rendszer keretében működő Országos Pszichiátriai Munkacsoport koordinálásában készült a Szakmatámogatási füzetek – Hatékony módszerek a pszichiátriai szociális szolgáltatásokban című kiadvány.

A szakmatámogatási füzet alapvető célja, a pszichiátriai alap-és szakosított szolgáltatások területén már kipróbált, hatékony eszközöket, módszereket magukban foglaló programok bemutatásával és megismertetésével a szolgáltatók, intézmények szakmai támogatása.

Fontos törekvés továbbá a felépülési modell megvalósításának és elterjesztésének a támogatása a pszichiátriai szociális szolgáltatásokban.

A szakmatámogatási füzet megtalálható [itt](#).

- **Közlemény az egyes szociális szolgáltatások és a gyermekek átmeneti gondozását nyújtó szolgáltatások 2024. november havi befogadható kapacitásairól**

Központi költségvetési támogatásban az a szociális, gyermekjóléti szolgáltatást biztosító fenntartó részesülhet, aki a szolgáltatói nyilvántartásba bejegyzésre került, és az általa nyújtott szolgáltatás a szociális, gyermekjóléti szolgáltatások területi lefedettségét figyelembe vevő finanszírozási rendszerbe befogadásra került.

Amennyiben a fenntartó által nyújtott szolgáltatás esetében a befogadás általános – a rendelkezésre álló kapacitástól független – feltételei nem állnak fenn, akkor a szociálpolitikáért felelős miniszter a befogadásról az általa meghatározott és közleményben közzétett kapacitások alapján dönt. A befogadás érdekében a miniszter minden év január 15-éig a naptári évre vonatkozó kapacitást, évközi emelés esetén a megemelt kapacitást soron kívül teszi közzé a Szociális Ágazati Portálon. Ha a szociálpolitikáért felelős miniszter a közzétett kapacitás alapján a befogadásról dönt, a még rendelkezésre álló kapacitást a befogadás hónapjának utolsó napjáig teszi közzé. A fenntartó a közleményben foglalt feltételek figyelembevételével mellett kérelmet nyújthat be az általa nyújtani vagy bővíteni kívánt szolgáltatásra vonatkozóan.

(A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 58/A. § (1)-(2),(2d); a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 145.§ (1),(2d); a szociális, gyermekjóléti és

gyermekvédelmi szolgáltatók, intézmények és hálózatok hatósági nyilvántartásáról és ellenőrzéséről szóló 369/2013. (X. 24.) Korm. rendelet 19/A. § (1)-(2) bekezdései alapján.)

A 2024. november hónapban befogadható kapacitások száma országosan az [itt](#) elérhető közleményben foglaltak szerint alakul.

- **2025. január 15-én megszűnik az Ügyfélkapu, helyette az Ügyfélkapu+ vagy a DÁP (Digitális Állampolgárság) alkalmazásával lehet belépni azokra a portálokra, ahol digitális azonosítás szükséges.**

A MÜKENG/SZNYR, a KENYSZI és a GYVR rendszerekhez való hozzáféréshez is át kell térni az Ügyfélkapu biztonságosabb, kétlépcsős belépésére.

A KAÜ-s bejelentkezési felületről lekerül az Ügyfélkapu gomb. A KAÜ-s azonosítást használó oldalakra (pl. Magyarország.hu, levelezési tárhely, ePapír, Cégkapu-regisztráció, továbbá a fenti nyilvántartások) a kétfaktoros Ügyfélkapu+-szal vagy DÁP mobilalkalmazással lehet majd bejelentkezni.

2025. január 16-tól Ügyfélkapu kizárólag az Ügyfélkapu+ szolgáltatás igénylése céljából lesz elérhető az ugyfelkapu.gov.hu felületén.

Hasznos információk:

- [Váltás Ügyfélkapu+-ra – KAÜ tájékoztató](#)
- [Digitális Állampolgár mobilalkalmazás használata – KAÜ tájékoztató](#)
- [Felhívás az IDM Hírfolyamában](#)

FALU- ÉS TANYAGONDNOKOK TALÁLKOZTAK TERÉNYBEN

Több, mint 50 fős, jó hangulatú rendezvényt szervezett Pest és Nógrád vármegye TSZR-je, valamint Terény település önkormányzata, amelyen polgármesterek, jegyzők, falugondnokok és tanyagondnokok mélyíthették el szakmai tudásukat és kapcsolataikat.

Nógrád vármegyében már évtizedes hagyományai vannak a falugondnoki munkának és az őket összefogó egyesületi életnek, így a házigazda Horváth Balázs, Terény falu polgármestere és falugondnoka nagy tisztelettel meghívott öt senior tanyagondnokot is, akik lelkesen elfogadták a meghívást.

A résztvevőket köszöntötte Balla Mihály országgyűlési képviselő úr, aki megerősítette, hogy milyen fontos szerepet látnak el a környező településeken a falugondnokok.

Dr. Csizmás Ágnes a TSZR szakmai koordinátora, köszöntőjében bemutatta a TSZR munkáját és kifejezte örömét, hogy a szakmatámogatás újra el tud jutni a falu és tanyagondnoki szolgálatok fenntartóihoz és munkatársaihoz is Pest és Nógrád Vármegyében.

Izgalmas szakmai előadást tartott a Nógrád Vármegyei Kormányhivatal munkatársa, Barnáné Nyegota Andrea, szociális szakügyintéző. Alapos összefoglalóját követően, amelyben a jogszabályok és az ellenőrzési tapasztalatok alapján rámutatott a szolgálat működtetésének feltételeire és kereteire, a résztvevők számára lehetőség volt konkrét kérdéseket is feltenni.

A megjelentek többsége ismerősként köszöntötte egymást, az előadók közül a Falugondnokok Duna-Tisza Közi Egyesületének képviselői, Csörszné Zelenák Katalin és Sümeginé Ország Edit, több régi falugondnok-tanítványukkal találkozott. Előadásuk, mely az Egyesületük életét mutatta be, nagyon inspirálóan hatott a jelenlévőkre.

A programot Terény falu katolikus templomának és az ott évtizedek óta szolgálatot teljesítő, kézzel-lábbal harangozó Ilonka néninek a meglátogatása színesítette, a helyiek jóvoltából pedig nagyon finom, közös estebéd is erősítette a közösségi élményt. Meglepetés ajándékként a „seniorok” közül Szepes Péterné volt falugondnok mesélt a „hősidőkről”, nyugdíjasként köszöntött kollégáikkal pedig a tanyagondnokok dalát is elénekelték a jelenlévőknek.

A találkozás leginkább várt és leghasznosabb része a kötetlen beszélgetés, amikor a kollégák kifejthetik gondolataikat és megoszthatják egymással problémáikat. Az előadások után egy jó hangulatú beszélgetés alakult ki, ahol a kormányhivatal munkatársaitól, illetve a képzéseket jelenleg is aktívan bonyolító egyesület képviselőitől is kérdezhettek a munkatársak.

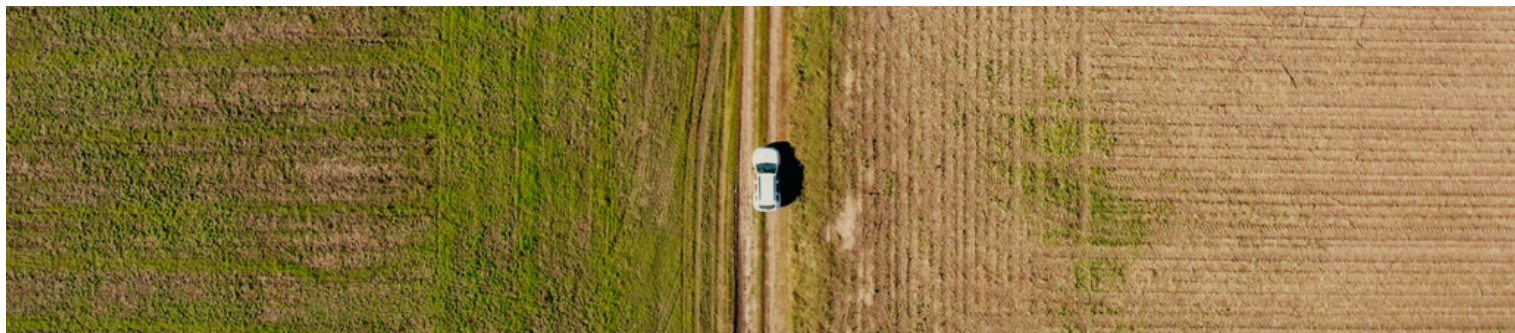
A felszólalók megfogalmazták, hogy önkormányzati fenntartóként nagyon nehéz kigazdálkodni a normatívából a szolgálatok működtetését. Abban pedig mindenki egyetértett, hogy az ágazat bérproblémái nagyon komoly kihívások elé állítják a szolgáltatókat és a munkavállalókat egyaránt.

Fontos, hogy már szinte az összes ezer fő alatti Nógrád vármegyei településen működik falugondnoki szolgálat, de megfogalmazódott, hogy a szakmatámogatás erősítése mellett a helyiek összefogására is szükség van. Kívánatos, hogy újra létrejöjjön egy erős, szakmai szervezete a Nógrád vármegyei falu- és tanyagondnoknak.

Véleményem szerint ebben is tud segíteni a TSZR; támogatni tudjuk a hasonló rendezvények, szakmai találkozók szervezésével azt, hogy a falu- és tanyagondnokok helyi közösségei erősödjenek, fejlődjen szociális szakember identitásuk, a fenntartók értsék, hogy egy szociális szolgáltatás működtetése milyen feltételekkel jár.

Bognár László

Falu- és tanyagondnoki területi munkacsoportvezető
Pest és Nógrád vármegye TSZR

MIT CSINÁL EGY TANYAGONDNOK?

Színek és sorsok című sorozatunk következő részében Mányoki Mihály, a Máltai Szeretetszolgálat Egyesület II. számú Ceglédi Tanyagondnoki Szolgálat tanyagondnoka egy napját kísértük végig, hogy megmutassuk: a tanyavilágban a tanyagondnok az első, akihez fordulhatnak az emberek.

Ő az, aki egy személyben pótolja a szociális ellátásokat, és néha még az egészségügyit is. Ő az, aki fuvaroz és csavaroz, befizet és elintéz, meghallgat és válaszol. Foglalkozik a gyerekekkel és idősekkel egyaránt. Mindenki ismeri és tudja: számíthat rá.

A szakmatámogatási kisfilm elérhető az alábbi helyen:

